

עמ"ת 49508/08/23 - אחמד סרחאן (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 49508-08-23 סרחאן(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 299631/2023

בפני
העורר
נגד
המשיבה
החלטה

אחמד סרחאן (עציר)

מדינת ישראל

1. ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באילת (ס"נ כב' הש' ר. פרי) מיום 13.8.23 בתיק מ"ת 3228-07-23 במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ההליכים בבית המשפט קמא:

2. נגד העורר הוגשה בקשה למעצר ולפסילה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו וזאת בד בבד עם הגשת כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה - פסילת בית משפט, נהיגה ברכב ללא ביטוח ונהיגה בקלות ראש.

ע"פ האמור בכתב האישום, ביום 9.7.23 נהג העורר ברכבו בעיר אילת כשהוא בפסילה אשר הוטלה עליו במסגרת גזר דין בתיק 12293-03-22 (שלום תעבורה עכו) וללא פוליסת ביטוח בת תוקף.

3. בהחלטתו מושא הערר קבע בית משפט קמא כי אין מחלוקת באשר לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית ועילת מעצר מסוג מסוכנות, ודחה בקשת הסנגור לשחרר העורר למעצר בית בפיקוח הוריו ובני משפחתו. בית משפט קמא מצא בשל מסוכנותו הגבוהה, עברו התעבורתי המכביד והערכת שירות המבחן, להורות על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, תוך ששלל האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

טענות העורר בהליך שלפני:

4. ב"כ העורר הלמוד טען כי למרות קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר מסוג מסוכנות, ומשעסקינן בעבירות תעבורה, שגה ביהמ"ש קמא כי לא שחרר העורר למעצר בית בפיקוח ולמצער לא הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני וזאת חלף מעצרו מאחורי סורג ובריח. ב"כ העורר הפנה לגילו הצעיר של העורר, לעברו הפלילי הנקי ולפסיקה רלוונטית ובכלל זה להלכה הנוהגת כי ביהמ"ש יורה על מעצרו של נהג עד תום ההליכים רק במקרים

חריגים.

5. ב"כ המשיבה טענה כי לא נפלה כל טעות בהחלטת ביהמ"ש קמא, אשר נשענה על עברו התעבורתי המכביד של העורר והמפורט בתסקיר שירות המבחן. ב"כ המשיבה חזרה על דברי ביהמ"ש קמא כי בנסיבות המקרה שבענייננו לא ניתן ליתן אמון בעורר, ומשכך צדק ביהמ"ש קמא שלא נעתר לחלופת המעצר שהוצעה ואף שלל אפשרות למעצר באיזוק.

דין והכרעה :

6. לאחר ששמעתי את טענות באי כוח הצדדים, קראתי את אשר הונח בפני ובכלל זה תסקיר שירות המבחן והפסיקה הרבה אליה הפנו הצדדים, לא מצאתי כי נפלה שגגה בהחלטה מושא הערר.

ביהמ"ש קמא, בהחלטה מפורטת ומנומקת, בחן הפרמטרים המתבקשים, התייחס למסוכנותו הגבוהה של העורר, וקביעתו כי לא ניתן ליתן אימון בעורר מקובלת עלי.

ביהמ"ש קמא ניתח נכונה את המסד העובדתי והמשפטי, והחלטתו לעצור את העורר עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, מתבקשת ומחוייבת הגם שעסקינן בעבירות תעבורתיות.

7. בענייננו מדובר בעורר שלחובתו עבר תעבורתי מכביד הגם היותו צעיר בשנים (בן 25 שנים) ושנות נהיגתו המועטות (נוהג משנת 2017). עברו התעבורתי כולל, בין היתר, 3 עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו- 5 עבירות של נהיגה תחת השפעת סמים.

דברי ביהמ"ש קמא כי " **עניין לנו 'בשור מועד'** " משקפת נאמנה את הסכנה הנשקפת לציבור מהעורר אשר ביצע לכאורה עבירה נוספת, רביעית במספר, של נהיגה בזמן פסילה. עברו התעבורתי המכביד מלמד על גישתו המזלזלת בערכי קדושת החיים ושלימות הגוף.

9. כמו כן מבטא העורר בהתנהגותו התעבורתית החוזרת זלזול ברשויות האכיפה והעדר מורא מהדין. ביצוע חוזר של עבירת נהיגה בזמן פסילה, וזאת מספר חודשים לאחר שחרורו של העורר ממאסרו וריצוי עונש בגין 3 עבירות של נהיגה בפסילה, מלמד כי החלטות ביהמ"ש אינן מכובדות על ידו, וכי לא ניתן ליתן בו את מידת האימון הנדרשת לחלופות שהוצעו על ידי הסניגור המלומד ובכלל זה מעצר באיזוק.

כדברי ביהמ"ש קמא מעצר באיזוק אלקטרוני "**איננו נוסחת קסם**" ואף הוא מחייב כי ביהמ"ש יתן בעצור מידה מסוימת של אמון. העורר, כמי שעושה חוכא ואטלולא מהדין ומבית המשפט, אינו ראוי לאמון של היושב בדין ומקומו מאחורי סורג ובריח.

לעניין המעצר באיזוק אלקטרוני אוסיף כי בהתאם לסעיף 22 ב (ב) לחוק המעצרים " **הנטל להוכיח את**

קיום הטעמים המיוחדים, שסעיף זה דורש כתנאי להסתפקות במעצר באיזוק אלקטרוני חלף המעצר הרגיל בין כותלי בית המעצר, הוא נטל כבד הרובץ על כתפי הנאשם" (בשפ 1230/20 פלונים נ' מ"י 3.3.20). בהעדרו של תסקיר חיובי ומשבית המשפט קמא מצא שלא ליתן אמון בעורר, הרי שהחלטת ביהמ"ש קמא מתיישבת עם החוק והפסיקה.

10. ביהמ"ש קמא נתן דעתו לתסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה לשחרור וזאת לאחר שבחן את העורר ואת המפקחים המוצעים והתרשם כי אין ביכולתם להוות גורם סמכות אשר יתן מענה לסיכון להישנות עבירות תעבורה.

אינני מקבל את עמדת הסנגור כי היה על ביהמ"ש קמא לבחון בעצמו את המפקחים ולא להסתפק בהמלצת שירות המבחן. ביהמ"ש מצא כאמור, ואני שותף לקביעתו, כי לא ניתן ליתן אמון בעורר, ומשכך התרשמתי הישירה מהמפקחים התייתה. הנאשם אינו נרתע מבית המשפט ומפר החלטותיו, וכי מדוע ירתע וישמע כעת למפקחים המוצעים???

צדק ביהמ"ש קמא בקביעתו כי המקרה שבענייננו עונה לאותם מקרים חריגים בהם ניתן להגן על הציבור מפני מסוכנותו של העורר רק כאשר האחרון נמצא מאחורי סורג ובריח.

11. לאור האמור לעיל, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"ג, 07 ספטמבר 2023, במעמד הצדדים.